

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 14.07.1999
KOM(1999) 335 endelig udg.

99/0070 (COD)

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF)

om udviklingssamarbejde med Sydafrika

(forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens
artikel 250, stk. 2)

BEGRUNDELSE

Den foreslåede forordning fastlægger målene og procedurerne for transaktioner i henhold til budgetpost B7-3200.

Den oprindelige udgave af forslaget blev forelagt af Kommissionen den 12. marts 1999.

Europa-Parlamentet godkendte (under førstebehandlingen) på grundlag af en betænkning fra Raimondo Fassa Kommissionens forslag den 5. maj 1999 med 6 ændringsforslag.

Kommissionen har meddelt Parlamentet sin stillingtagen til de foreslåede ændringer, hvoraf en kan accepteres i sin helhed, to til dels og tre ikke.

Kommissionen skal derfor udarbejde et ændret forslag med indarbejdelse af de ændringer, den kan acceptere (se understreget tekst), og som skal sikre større koordination og bæredygtighed i de programmer, der gennemføres.

De ændringer, som Kommissionen ikke er i stand til at acceptere, vedrører visse udvalgsprocedurer - som forkastes, fordi klarhed og konsekvens forudsætter ensartethed i komitologi-anliggender, systematisk koordination i modtagerlandet med EIB - hvilket ikke er praktisk muligt, da EIB ikke har nogen permanent repræsentation, og formalisering af oversendelse af evalueringer og rapporter til den sydafrikanske nationalforsamling, hvilket kunne skabe en sær præcedens.

Kommissionens oprindelige forslag er blevet drøftet i Rådets Afrika-arbejdsgruppe, men der er endnu ikke fastlagt nogen fælles holdning.

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF)

om udviklingssamarbejde med Sydafrika

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 179,

under henvisning til forslag til Kommissionen¹,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251,

og ud fra følgende betragtninger:

- (1) efter valget i april 1994 og indsættelsen af en demokratisk regering har Fællesskabet indledt en strategi, der tager sigte på at støtte den politik og de reformer, der gennemføres af de nationale myndigheder;
- (2) Rådet udstedte den 22. november 1996 forordning (EF) nr. 2259/96 om udviklingssamarbejde med Sydafrika²;
- (3) nævnte forordning udløbet den 31. december 1999;
- (4) det hedder i afsnit VII i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Sydafrikanske Republik om handel, udvikling og samarbejde, at der ydes finansiel bistand i form af gavebistand via en særlig finansiel facilitet på Fællesskabets budget, at Fællesskabet erklærer sig rede til at holde sit finansielle samarbejde med Sydafrika på et højt niveau, og at det vil træffe de nødvendige beslutninger i denne sammenhæng på basis af forslag fra Kommissionen;
- (5) der vil kunne stilles andre egnede instrumenter til rådighed efter denne aftales ikrafttræden, navnlig inden for rammerne af den fremtidige EF/AVS-samarbejdsaftale og i forbindelse med Sydafrikas adgang til Den Europæiske Udviklingsfond;
- (6) ovennævnte aftales afsnit V indeholder bestemmelser om målene, prioriteterne og metoderne for og implementeringen af udviklingssamarbejdet med Sydafrika;

¹ KOM(1999) 124 endelig udg. Af 12.3.1999.

² EFT L 306 af 28.11.1996.

- (7) på baggrund af resultaterne med implementeringen af Rådets forordning (EF) nr. 2259/96 af 22. november 1996, der er nævnt ovenfor, og Revisionsrettens særlige beretning nr. 7/98 om Det Europæiske Fællesskabs program for udviklingsbistand til Sydafrika (1986-1996) vil Rådets forordning (EF) nr. 2259/96 af 22. november 1996 skulle tilpasses, navnlig med hensyn til forenkling af procedurer, større fokus på sektorspecifikke prioriteter og decentralisering af beslutningstagningen;
- (8) bistanden i henhold til denne forordning gennemføres i sammenhæng med andre donorerers indsats, herunder den multilaterale institutioners;
- (9) i Rådets afgørelse 87/373/EØF af 13. juli 1987³ fastlægges de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, og for, hvordan det udvalg, der skal bistå Kommissionen, skal fungere;
- (10) udvalget bør fungere som forvaltningsudvalg eller som rådgivende udvalg, når forvaltningsproceduren ikke skønnes egnet;
- (11) i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabs finansielle interesser⁴ fastlægges der fælles retsregler på alle områder vedrørende Fællesskabernes egne indtægter og udgifter;
- (12) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2185/96 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabs finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder⁵ finder anvendelse på alle områder af Fællesskabernes aktiviteter, uden at dette berører specifikke EF-regler for de forskellige policy-områder -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Mål

Fællesskabet iværksætter inden for rammerne af en politisk dialog og et partnerskab et finansielt og fagligt samarbejde med Sydafrika til støtte for den politik og de reformer, som dette lands nationale myndigheder har iværksat.

EF-samarbejdsprogrammet, der benævnes 'det europæiske genopbygnings- og udviklingsprogram for Sydafrika', har til formål at bidrage til en harmonisk bæredygtig og økonomisk og social udvikling i Sydafrika og at indpasse dette land i verdensøkonomien samt at konsolidere grundlaget for et demokratisk retssamfund under fuldstændig overholdelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

³ EFT L 197 af 18.7.1987.

⁴ EFT L 312 af 23.12.1995.

⁵ EFT L 292 af 15.11.1996.

I den sammenhæng prioriterer Fællesskabet støtteforanstaltninger, der bidrager til at bekæmpe fattigdommen.

Artikel 2

Samarbejdsområder

Udviklings samarbejdet i medfør af denne forordning rettes navnlig mod:

- støtte til politikker, instrumenter og programmer, der sigter mod en gradvis integration af den sydafrikanske økonomi i verdensøkonomien og verdenshandelen, jobskabelse, udvikling af den private sektor, regionalt samarbejde og regional integration I sidstnævnte sammenhæng skal opmærksomheden særlig rettes mod støtte til de tilpasningstiltag i regionen, der følger af etableringen af frihandelsområdet i henhold til aftalen om handel, udvikling og samarbejde, især i SACU. Fremme af et samarbejde mellem EU-erhvervsdrivende og sydafrikanske erhvervsdrivende af gensidig almindelig interesse kan også overvejes
- forbedring af levevilkårene og levering af sociale basisydelser
- støtte til demokratisering, beskyttelse af menneskerettighederne, god offentlig forvaltning, styrkelse af de lokale myndigheder og inddragelse af civilsamfundet i udviklingsprocessen.

Dialogen og partnerskabet mellem offentlige myndigheder og ikke-statslige udviklingspartnere og aktører vil blive fremmet.

Programmet skal fokusere på bekæmpelse af fattigdom under hensyn til basisbehovene i de tidligere ugunstigt stillede lokalsamfund og afspejle den kønsrelaterede og miljømæssige dimension af udviklingen.

Artikel 3

Støtteberettigede samarbejdspartnere

De samarbejdspartnere, der kan opnå finansiel bistand i henhold til denne forordning, er stats- provins- og lokalmyndigheder og offentlige organer, ikke-statslige organisationer samt samfundsbaseede organisationer, regionale og internationale organisationer, institutioner samt offentlige og private økonomiske beslutningstagere. Andre organer vil ligeledes kunne være støtteberettigede, hvis begge parter er enige herom.

Artikel 4

Virkemidler, udgifternes art, information om programmet og koordination

1. De virkemidler, der kan tages i anvendelse som led i det samarbejde, der er nævnt i artikel 2, omfatter navnlig undersøgelser, faglig bistand, uddannelse eller andre tjenesteydelser, leverancer og arbejder samt revision og evaluerings- og kontrolbesøg.
2. EF-finansieringen, som afhængigt af foranstaltningens behov og art kan afholdes i lokal eller i fremmed valuta, kan dække:
 - udgifter på statsbudgettet til støtte af reformer og politik i prioriterede sektorer, som indkredses gennem en policy-dialog, i form af direkte sektorspecifik budgetstøtte
 - investering og udtyr
 - i visse tilfælde faste udgifter (også administrations-, vedligeholdelses- og driftsudgifter), særlig når et program gennemføres af en ikke-statslig partner under hensyntagen til, at programmet så vidt muligt skal sigte mod bæredygtighed på lang sigt.

En del af finansieringen kan øremærkes (f.eks. til nye igangsættere) som risikovillig kapital eller rentegodtgørelser ved lån fra Den Europæiske Investeringsbank.

3. For hver enkelt samarbejdsaktion kræves principielt et finansielt bidrag fra de i artikel 3 nævnte partnere. Størrelsen af dette bidrag fastsættes under hensyn til de pågældende partners muligheder og efter den enkelte foranstaltnings karakter. *Det skal særlig tilstræbes i tilfælde, hvor et projekt er udformet til igangsættelse af en tidsbestemt aktivitet, for at sikre at sådanne projekter forbliver levedygtige, når EF-finansieringen ophører.* Det kan ydes i naturalier. I særlige tilfælde og når partneren enten er en ikke-statslig organisation eller en samfundsbaseeret organisation, kan kravet om bidrag frafalde.
4. Kommissionen kan tage alle nødvendige skridt for at gøre det bekendt, at den støtte, der ydes i medfør af denne forordning, stammer fra Fællesskabet.
5. Potentiel samfinansiering med andre bidragydere kan tilstræbes, navnlig med medlemsstaterne.
6. For at virkeliggøre traktatens mål om sammenhæng og komplementaritet og for at sikre en optimal udnyttelse af støtten kan Kommissionen træffe alle fornødne koordineringsforanstaltninger, herunder:
 - a) indførelse af et system til systematisk udveksling af oplysninger om de foranstaltninger, som Fællesskabet, medlemsstaterne og EIB finansierer eller planlægger at finansiere

- b) koordination på stedet af foranstaltningerne via regelmæssige møder og udveksling af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaternes repræsentanter i modtagerlandet.
7. Kommissionen kan i samarbejde med medlemsstaterne tage alle fornødne initiativer til at sikre en tilfredsstillende koordinering med de øvrige involverede donorer.

Artikel 5

Den finansielle bistands form

Den finansielle bistand i henhold til denne forordning har form af gavebistand.

Artikel 6

Programmering

1. Der foretages en treårig vejledende programmering i nær kontakt med den sydafrikanske regering under hensyntagen til resultaterne af den koordination, der er omhandlet i artikel 4, stk. 6 og 7. Ved den vejledende programmering skal der tages behørigt hensyn til modtagerens ønsker. Det skal med programmeringen tilstræbes, at bistanden hvert år rettes mod et begrænset antal sektorer på de områder, der er omhandlet i artikel 2. Der skal om fornødent tages højde for, at visse initiativer vil kunne blive videreført over længere perioder.
2. Til forberedelse af hver programmeringsrunde udarbejder Kommissionen i tæt samarbejde med medlemsstaterne, også på stedet, et sammenfattende dokument om strategien for samarbejdet (strategidokument), som gennemgås af det i artikel 8 omhandlede udvalg, i det følgende benævnt 'udvalget'. I dette strategidokument skal der tages hensyn til resultaterne af de seneste generelle evalueringer af foranstaltninger, der er finansieret i henhold til forordning (EF) nr. 2259/96 og denne forordning, samt andre regelmæssige evalueringer. Dokumentet drøftes på anmodning af Kommissionen eller et eller flere medlemmer af udvalget. Hvis der ikke kan opnås den ønskelige konsensus om strategidokumentet, afgiver udvalget sin udtalelse efter proceduren i artikel 8.
3. Kommissionen sender det treårige vejledende program, der skal underskrives af Kommissionen og den sydafrikanske regering, og som er udformet på grundlag af denne undersøgelse, til udvalget til orientering. En gang om året drøftes de almindelige retningslinjer for foranstaltningerne i det kommende år, som fremlægges af Kommissionens repræsentant.

Artikel 7

Procedurer

1. Det pålægges Kommissionen at forberede, vedtage og forvalte de i denne forordning omhandlede foranstaltninger efter de gældende budgetprocedurer og andre procedurer, navnlig procedurerne i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.
2. I det særlige tilfælde med bidraget fra EPRD til regionale programmer i SADC-området, der finansieres via EUF, kan bidraget udnyttes efter retningslinjerne i Lomé-konventionen, forudsat at artiklerne i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget overholdes.
3. For at sikre gennemsigtigheden i og virkeliggørelsen af målene i artikel 4, stk. 6, tilsender Kommissionen medlemsstaterne og deres repræsentanter på stedet projektprofilerne, så snart det er besluttet at påbegynde forundersøgelsen. Senere ajourfører Kommissionen disse projektprofiler og sender dem til medlemsstaterne.
4. Enhver finansieringsaftale eller -kontrakt, der indgås i medfør af denne forordning, skal bl.a. indeholde en bestemmelse om, at Kommissionen og Revisionsretten kan foretage kontrol på stedet efter de sædvanlige bestemmelser, som Kommissionen fastsætter i henhold til gældende regler, navnlig bestemmelserne i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Kommissionen kan desuden foretage kontrol og inspektion på stedet i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 2185/96.

De forholdsregler, som Kommissionen tager i medfør af proceduren i artikel 8, skal bidrage til passende beskyttelse af Det Europæiske Fællesskabs finansielle interesser i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 2988/95.

5. Hvis foranstaltningerne udmøntes i finansieringsaftaler mellem Fællesskabet og Sydafrika, skal disse indeholde en bestemmelse om, at skatter, afgifter og andre omkostninger ikke skal udredes af Fællesskabet.
6. Deltagelse i udbud og kontrakter er åben på lige vilkår for alle fysiske og juridiske personer i medlemsstaterne, Sydafrika og de andre AVS-lande. Deltagelsen kan udvides til også at omfatte andre tredjelande i behørigt begrundede tilfælde og for at sikre den størst mulige omkostningseffektivitet.
7. Leverancer skal have oprindelse i Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, Sydafrika eller de andre AVS-stater. I behørigt begrundede ekstraordinære tilfælde kan leverancerne have oprindelse i andre lande.

8. Medmindre andet er bestemt i denne forordning, underskrives kontrakterne af den sydafrikanske regering. Hvis en kontrakt ikke er omfattet af en finansieringsaftale, gælder det desuden, at Kommissionen indgår den.

I medfør af artikel 111 i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget foretages betalingerne gennem en delegeret betalingsmyndighed, som oprettes ved aftale mellem de sydafrikanske myndigheder og Kommissionen, og som skal oprette bankkonti i lokal valuta og euro. Den delegerede betalingsmyndighed fører regnskab over transaktionerne på disse konti og underkaster dem kontrol fra Kommissionens og Revisionsrettens side.

I medfør af artikel 109 i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget kan der udpeges en national anvisningsberettiget.

Artikel 8

Komitologi

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.
2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med den af udvalget afgivne udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om disse foranstaltninger. Kommissionen kan i så fald udsætte gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i et tidsrum på højst en måned regnet fra datoen for denne underretning.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i ovenstående afsnit.

3. Uanset stk. 2 afgiver udvalget sin udtalelse om afgørelser om foranstaltninger, hvis finansiering i henhold til denne forordning er på over 5 mio. EUR og under 25 mio. EUR pr. foranstaltning, og alle ændringer af disse foranstaltninger, der medfører forhøjelser på mere end 20 % af det oprindeligt fastsatte beløb til den pågældende foranstaltning, samt forslag til grundlæggende ændringer som følge af vanskeligheder, der opstår under gennemførelsen af et projekt, for hvilket der allerede er indgået en

forpligtelse, inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter, i givet fald ved afstemning. Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

4. Kommissionen giver kortfattet udvalget underretning om de finansieringsafgørelser, den planlægger at træffe vedrørende projekter og programmer til en værdi på under 5 mio. EUR. Denne underretning finder sted senest en uge, inden afgørelsen træffes.
5. Når den i stk. 3 omhandlede forhøjelse er på over 5 mio. EUR, men under 20% af den oprindelige forpligtelse, høres udvalget efter forenklede hasteprocedurer.
6. I forbindelse med programmer, der er godkendt af udvalget, og som finansieres i rater, der dækker mere end et regnskabsår, træffer Kommissionen hvert år efterfølgende finansieringsafgørelser, som ikke overstiger den fastlagte maksimumsudgift for det godkendte program, og som ligger inden for grænsen af de finansielle ressourcer, som budgetmyndigheden har bevilget, uden yderligere underretning af udvalget.

Artikel 9

Overvågning og evaluering

Efter hvert regnskabsår forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en årsrapport om gennemførelsen af denne forordning. I rapporten gøres rede for resultaterne af gennemførelsen af budgettet for så vidt angår forpligtelser og betalinger samt de projekter og programmer, der er finansieret i årets løb. Den skal indeholde statistikker vedrørende de kontrakter, der er tildelt med henblik på iværksættelsen af projekterne og programmerne.

Kommissionen overvåger desuden projektudviklingen på baggrund af foranstaltningernes mål med hensyn til output og resultater ved hjælp af objektive kontrollerbare indikatorer.

Kommissionen evaluerer regelmæssigt de foranstaltninger, Fællesskabet har finansieret, for at fastslå, om målene med disse foranstaltninger er nået, og for at kunne give retningslinjer til forbedring af effektiviteten af fremtidige foranstaltninger. Resuméer af evalueringsrapporterne sendes til medlemsstaterne. De komplette rapporter er til rådighed for de medlemsstater, som måtte ønske det.

Inden den 31. oktober 2003 og 18 måneder forud for udløbet af denne forordnings gyldighedsperiode forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en samlet evaluering af de af Fællesskabet i medfør af denne forordning finansierede foranstaltninger, der udgør det treårige program for 2000-2002, om nødvendigt

ledsaget af forslag til ændringer af forordningen og i så fald med forslag til, hvad der i fremtiden skal ske med forordningen.

Artikel 10

Årlige bevillinger

De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

Hvert år fastsættes der i budgetanmærkningen et loft inden for den årlige bevilling for kontrakter om faglig bistand, som Kommissionen indgår for gennemførelse af fælles foranstaltninger til gensidig fordel for Kommissionen og modtageren.

Artikel 11

Varighed

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, og dens gyldighedsperiode udløber den 31. december 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand